

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-469/14

**Masterrind GmbH
prieš
Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(*Finanzgericht Hamburg* prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Žemės ūkis — Reglamentas (EB) Nr. 1/2005 — Vežamų gyvūnų apsauga — Ilgos kelionės — I priedo V skyriaus 1.4 punkto d papunktis — Vežamų gyvūnų kelionės ir poilsio laikas — Galvijų vežimas — Sąvoka „pailsėti bent vieną valandą“ — Galimybė vežant daryti kelias pertraukas — 22 straipsnis — Prastova vežant — Reglamentai (EB) Nr. 1234/2007 ir (ES) Nr. 817/2010 — Eksporto grąžinamosios išmokos — Keliami vežamų gyvūnų galvijų gerovės reikalavimai — Reglamentas Nr. 817/2010 — 2 straipsnio 2–4 dalys — Išvežimo punkto oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas — Ataskaitoje ir dokumente, liudijančiame gyvūnų išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos, padarytas įrašas apie Reglamento Nr. 1/2005 nuostatų laikymąsi — Atliktų patikrinimų nepatenkinamas rezultatas — 5 straipsnio 1 dalies c punktas — To įrašo privalomumas eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimo srityje kompetentingai nacionalinei institucijai“

Santrauka – 2016 m. liepos 28 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas

1. *Žemės ūkis — Teisės aktų derinimas — Gyvūnų apsauga juos vežant — Reglamentas Nr. 1/2005 — Techninės specifikacijos — Kelionės ir poilsio laikas — Minimalūs reikalavimai*

(*Tarybos reglamento Nr. 1/2005 I priedo V skyriaus 1.4 punkto d papunktis*)

2. *Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Eksporto grąžinamosios išmokos — Skyrimo sąlygos — Sąjungos teisės aktų dėl vežamų gyvūnų gerovės laikymasis — Nacionalinės administracinės valdžios institucijos kompetencija nuspręsti, kad laikomasi Sąjungos teisės aktų, priešingai oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo išvadai*

(*Tarybos reglamentas Nr. 1/2005; Komisijos reglamento Nr. 817/2010 5 konstatuojamoji dalis*)

1. Reglamento Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas I priedo V skyriaus 1.4 punkto d papunktį reikia aiškinti taip, kad kelių transporto priemonėmis vežant nurodytų veislių gyvūnus, konkrečiai – galvijus, išskyrus veršelius, pirma, tarp vežimo laikotarpių iš esmės gali būti ilgesnis nei vienos valandos poilsio laikotarpis. Vis dėlto, jei ši trukmė ilgesnė nei valanda, ji negali būti tokia, kuri tam tikromis viso poilsio ir vežimo sąlygomis keltų riziką, kad gyvūnai susižalos ar patirs didelių kančių. Be to, visa kelionės ir poilsio laikotarpių trukmė, kaip nustatyta šio skyriaus 1.4 punkto d papunktyje, neturi viršyti 29 valandų, nebent pagal šio skyriaus 1.8 punktą pasinaudojama galimybe ją pratęsti 2 valandomis gyvūnų labui ir nepažeidžiant šio reglamento 22 straipsnio nuostatų, susijusių su nenumatytomis aplinkybėmis. Antra, per kiekvieną ne ilgesnį kaip 14 valandų vežimo laikotarpį gali būti vienas ar keli sustojimai. Šie sustojimo laikotarpiai turi būti pridedami prie vežimo laikotarpių apskaičiuojant visą ilgiausio leidžiamo 14 valandų vežimo laikotarpio, kurio dalis jie yra, trukmę.

(žr. 43 punktą, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Reglamentas Nr. 817/2010, nustatantis išsamias taisykles, laikantis Reglamento Nr. 1234/2007 dėl reikalavimų skiriant eksporto gražinamąsias išmokas, susijusias su gyvų galvijų gerove juos transportuojant, turi būti aiškinamas taip, kad galvijų eksporto gražinamųjų išmokų mokėjimo srityje kompetentinga institucija nėra saistoma dokumente, liudijančiame apie atitinkamų gyvūnų išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos, išvežimo punkto oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo įrašo, kad nesilaikyta taikytinų Reglamento Nr. 1/2005 dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir atliekant susijusias operacijas nuostatų vežant visus gyvūnus ar dalį jų.

Remiantis Reglamento Nr. 817/2010 nuostatomis, sprendimą dėl teisai gauti eksporto gražinamąsias išmokas keliamų reikalavimų, konkrečiai, taikytinų Reglamento Nr. 1/2005 nuostatų laikymosi, priima už šių išmokų mokėjimą atsakinga kompetentinga nacionalinė institucija, o išvežimo punkto oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo pateikti duomenys, vykstant jų bendradarbiavimui pagal Reglamentą Nr. 817/2010, žinoma, yra įrodymai, tačiau jie nuginkijami. Juo labiau tokia išvada darytina, jeigu šis veterinarijos gydytojo vertinimas nesusijęs su gyvūnų fizinės būklės ar sveikatos būklės vertinimu, kuriam pagal Reglamento Nr. 817/2010 5 konstatuojamąją dalį reikia specialių žinių ir patirties, o tai pateisina, kad patikrinimus atlieka veterinarijos gydytojas.

(žr. 50–52 punktus, rezoliucinės dalies 2 punktą)